

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/40/2018
Identifikačné číslo spisu: 5013200903
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5013200903.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kartaríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: STAMART REAL, s.r.o., so sídlom Robotnícka 1E, 036 01 Martin, IČO: 36 434 736, zastúpený advokátom: Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Mariánske námestie 2, 010 01 Žilina, IČO: 36 855 278, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví - Regulačná rada, so sídlom Bajkalská 27, 820 04 Bratislava 27, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 35/14558/13/RR zo dňa 23.07.2013, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/122/2013-165 zo dňa 24.01.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 21S/122/2018 -199 zo dňa 13.06.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/122/2013-165 zo dňa 24.01.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 21S/122/2018- 199zo dňa 13.06.2018 z a m i e t a.

Pôvodnému žalobcovi p r i z n á v a proti sťažovateľovi nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.
Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým výrokom rozsudku Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 35/14558/13/RR zo dňa 23.07.2013, ktorým žalovaný rozhodol tak, že zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 1856/2013/E-OZ zo dňa 25.04.2013.

Prvostupňovým rozhodnutím č. 1856/2013/E-OZ zo dňa 25.04.2013 Úrad pre reguláciu sieťových odvetví rozhodol podľa § 14 ods. 5 v spojení s § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 276/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov, § 6 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov v spojení s § 1 písm. a) a § 2 písm. a) Vyhlášky č. 189/2011 Z. z. a § 11a Vyhlášky č. 225/2011 Z. z. tak, že schválil pre rok 2013 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 Eur/MWh vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny FVZ STAMART REAL, s.r.o. 68,4 kW s celkovým inštalovaným výkonom 0,06816 MW, nachádzajúcim sa na streche skladu súp. č. 10127, v k. ú. Martin na pozemku parc. č. KN-C 1260/37.

2. Krajský súd konštatoval, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaný správny orgán vychádzal pri stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 309/2009 Z. z. z právoplatného cenového rozhodnutia úradu, v ktorom bola stanovená cena elektriny pre stanovenie doplatku za rok predchádzajúci roku 2013. Išlo o rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 1793/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012, ktoré bolo potvrdené druhostupňovým správnym orgánom č. 111338/13/RR zo dňa 15.04.2013. V prvostupňovom rozhodnutí cena elektriny bola stanovená v zmysle § 11a Vyhlášky č. 255/2011 s dátumom uvedenia zariadenia do prevádzky dňa 02.07.2012. Rozhodnutie o cenovej regulácii na rok 2013 v zmysle § 6 ods. 3 zák. č. 309/2009 Z. z. a § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 225/2011 Z. z. vychádzal z právoplatného rozhodnutia z dôvodu, že cena elektriny pre stanovenie doplatku v rokoch nasledujúcich po roku uvedenia zariadenia výrobcu elektriny je rovnaká ako v roku, v ktorom bolo zariadenie výrobcu elektriny do prevádzky uvedené, a preto cena elektriny pre rok 2013 musí byť rovnaká ako v roku 2012. Z uvedeného dôvodu správne orgány v konaní o návrhu ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2013 opätovne nemohli posudzovať cenu elektriny stanovenú na rok 2012 ani sa zaoberať otázkou uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, teda ani dátumom ukončenia funkčnej skúšky uvedenou v protokole o vykonaní funkčnej skúšky. Rovnako ani súd v súdnom konaní pri preskúmaní rozhodnutia o cenovej regulácii za rok 2013 nemohol vykonať prieskum prv urobeného právoplatného rozhodnutia správneho orgánu ohľadne cenovej regulácie za rok 2012, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a to preto, lebo skôr vydané rozhodnutie bolo samostatne preskúmané správnym súdom (§ 27 ods. 1 SSP).

3. Krajský súd zistil, že rozsudkom sp. zn. 3Sžf/8/2016 Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutie žalovaného - Úradu pre reguláciu sieťových odvetví - Regulačná rada č. 111338/13/RR zo dňa 15.04.2013 a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 1793/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd konštatoval, že neexistoval podklad pre vydanie cenového rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi pre rok 2013, keďže cenové rozhodnutie za rok 2013 musí nevyhnutne byť vydané až po právoplatnosti cenového rozhodnutia za rok 2012. Vzhľadom na uvedené sa súd nemohol zaoberať námietkami žalobcu vo vzťahu k ustáleniu dátumu uvedenia zariadenia žalobcu do prevádzky, resp. dátumom úspešného vykonania funkčnej skúšky. Pre rozhodnutie o stanovení pevnej ceny elektriny a ceny doplatku za rok 2013 je právoplatné rozhodnutie za rok 2012.

4. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol pri aplikácii ust. § 167 ods. 1 SSP, nakoľko žalobca bol úspešný v konaní má právo na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnom skončení veci s poukazom na § 175 ods. 1 a 2 SSP.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti

5. Proti predmetnému právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline podal sťažovateľ ako žalovaný v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť. V súvislosti s citovaným rozsudkom chcel poukázať na dôležitú skutočnosť, s ktorou sa podľa jeho názoru Krajský súd v Žiline vysporiadal nesprávnym spôsobom, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci.

Podľa § 135 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v

čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. Pokiaľ krajský súd konštatuje, že neexistuje podklad (v čase rozhodovania správneho súdu pozn. žalovaného) pre vydanie cenového rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi pre rok 2013, keďže cenové rozhodnutie za rok 2013 musí nevyhnutne byť vydané až po právoplatnosti cenového rozhodnutia za rok 2012. Ak teda v čase vyhlásenia rozsudku súdu takýto rozsudok správneho súdu existuje a má priamy vplyv na zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, súd je ním viazaný a musí naň v zmysle 145 ods. 4 Správneho súdneho poriadku prihliadnuť.

6.

Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že je pravda, že Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím rozsudkom SP. zn. 3Sžf/8/2016 zo dňa 24.05.2017 zrušil rozhodnutie Regulačnej rady č. 1/1338/13/RR zo dňa 15. 04. 2013 a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Úlohou žalovaného bolo (podľa záväzného právneho názoru najvyššieho súdu) v ďalšom konaní skompletizovať administratívny spis tak, aby jeho súčasťou bol i prevádzkový poriadok upravujúci spôsob a podmienky vykonania posudzovanej funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy SSE-D, následne musel vyhodnotiť ustanovenia prevádzkového poriadku upravujúce spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky, vo väzbe na ustanovenie § 2 ods. 3 písm. e) zákona č. 309/2009 Z. z., v ktorom zákonodarcu definuje časový moment uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky a svoje rozhodnutie riadne zdôvodniť, vyhodnotiť vplyv absencie ustanovení o úspešnom vykonaní funkčných skúšok v prevádzkovom poriadku SSE-D v súlade s nálezom ústavného súdu č. k. II. ÚS 275/2015 zo dňa 16.12.2015. V súčasnosti prebieha konanie na prvom stupni a doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie na rok 2012 pre zariadenie žalobcu.

7. Žalovaný poukázal na to, že podľa § 135 ods. 1 Správneho súdneho poriadku je aj tak rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Regulačná rada v čase vydávania žalobou napádaného rozhodnutia č. 35/14558/13/RR vychádzala z v tom čase existujúceho skutkového a právneho stavu, čiže rozhodujúca bola existencia rozhodnutia pre predchádzajúci rok, teda rok 2012, čo uviedol aj Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku. Rozhodnutie na rok 2012 bolo v čase rozhodovania odvolacieho orgánu na rok 2013 riadne vydané a potvrdené odvolacím orgánom (rozhodnutie č. 1793/2012/E-OZ z 14. 12. 2012 bolo potvrdené rozhodnutím č. 1/1338/13/RR z 15. 04. 2013) a zároveň boli právoplatné. Podľa žalovaného z uvedeného vyplýva, že Krajský súd v Žiline neaplikoval správne ustanovenie § 135 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, pretože posudzoval právny a skutkový stav, ktorý tu bol v čase rozhodovania súdu o správnej žalobe a nie v čase vydávania rozhodnutia Regulačnou radou.

8. Pokiaľ ide o nález Ústavného súdu SR SP. zn. II. ÚS 275/2015 zo dňa 16. 12. 2015, v ktorom ústavný súd konštatoval porušenie základných práv sťažovateľa podľa čl. 13 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky SP. zn. 3Sžf/58/2014, úrad dodržal všetky podmienky uvedené v predmetnom náleze. Uvedené konštatovanie ústavného súdu úrad naplnil vo svojich rozhodnutiach, nakoľko východiskové ustanovenie § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z. z. poukazuje na nevyhnutnosť splnenia technických podmienok, pričom týmito sú Technické podmienky SSE-D. Kontroly vykonané podľa jednotlivých bodov protokolu sú len čiastkové, vykonávané priamo na mieste (v teréne) a samé o sebe negarantujú trvalú a bezpečnú prevádzku výrobného zariadenia v súčinnosti s distribučnou sústavou. Pre komplexnú kontrolu splnenia technických podmienok je preto potrebné vykonať všetky činnosti podriadené pod bod 13. protokolu, pričom tieto úkony nie je možné vykonať priamo na mieste, ale je nutné vykonať celkovú analýzu možného dopadu výrobného zariadenia na spoľahlivosť a bezpečnosť distribučnej sústavy ako celku.

9. Z uvedeného popisu jednotlivých krokov bodu 13. Protokolu o funkčnej skúške podľa žalovaného vyplýva, že práve bod 13. slúžil ako záverečná kontrola splnenia všetkých technických podmienok potrebných pre pripojenie daného výrobného zariadenia. Riaditeľ AM ako osoba kompetentná a zodpovedná za prevádzkovateľa distribučnej sústavy kontroluje kompletnosť vykonaných čiastkových skúšok v zmysle určených podmienok vrátane preverenia správnosti merania komunikácie s dispečingom. Až podpis v bode 13. je podľa sťažovateľa rozhodujúci pre posúdenie, že funkčná skúška je úspešne vykonaná, resp. že zariadenie na výrobu elektriny vyhovuje stanoveným podmienkam pripojenia do distribučnej sústavy SSE - Distribúcia. Z uvedených dôvodov nie je objektívne možné ponechať proces úspešného vykonania funkčnej skúšky len na prvých 12 bodov protokolu a ignorovať

bod 13., ktorý je imanentnou súčasťou splnenia technických podmienok SSE-D. Uvedené skutočnosti sú významné z hľadiska ustanovenia § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z. z. týkajúceho sa splnenia technických podmienok, pričom Ústavný súd sa vôbec nezaoberal skúmaním technických podmienok, ich splnenia zo strany výrobcu elektriny, ako aj ich určovania zo strany prevádzkovateľa distribučnej sústavy ako jej vlastníka a správcu, ktorý je zodpovedný za bezpečný a plynulý chod sústavy. Na základe uvedeného úrad vyhodnotil ako dátum úspešného vykonania funkčnej skúšky deň uvedený v bode 13. protokolu o funkčnej skúške, t. j. 02. 07. 2012. Tvrdenia žalobcu, ako aj Ústavného súdu o skutočnom faktickom uvedení zariadenia do prevádzky dňa 22. 06. 2012 a iba formálnej kontrole vykonania funkčnej skúšky dňa 02. 07. 2012 preto úrad nemohol vziať a nevzal do úvahy, vyhodnotil ich ako nedôvodné a nemajúce oporu v zákone č. 309/2009 Z. z. a najmä ako rozporné so skutkovým stavom, ktorý je povinný skúmať a vyhodnotiť jedine úrad v správnom konaní. Sťažovateľ navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a konanie zastaviť.

10. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalobca tak, že sa plne stotožnil s právnymi a skutkovými závermi súdu prvého stupňa uvedenými v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.01.2018, SP. zn.: 21 S/122/2013 -165, ktorým konajúci súd zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. g) SSP žalobou napadnuté rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

11. Poukázal na ust. § 6 ods. 3 zákon č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte len „zákon o OZE“) sa cena elektriny pre stanovenie doplatku podľa § 3 ods. 1 písm. c) v rokoch nasledujúcich po roku uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky je rovnaká ako v roku, v ktorom bolo zariadenie výrobcu elektriny uvedené do prevádzky, ako aj na ust. § 27 ods. 1 SSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúvané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. a podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

12. Žalobca zastáva právny názor, že konajúci prvostupňový správny súd správne právne vec posúdil, keď konštatoval, že žalovaný správny orgán v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia pri stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2013 vychádzal správne podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona o OZE z právoplatného cenového rozhodnutia č. 1793/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012, v ktorom bola stanovená cena elektriny pre stanovenie doplatku za rok uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky (§ 6 ods. 3 v nadväznosti na § 3 ods. 1 písm. c) zákona o OZE), a ktorým prvostupňový orgán schválil pre rok 2012 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119.11 Eur/MWh.

13. Podľa žalobcu sa uvedená situácia sa však zmenila vydaním rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 3Sžf/8/2016 zo dňa 24.05.2017, ktorým odvolací súd druhostupňové a rovnako aj prvostupňové správne rozhodnutie vo veci cenovej regulácie za rok 2012 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Učinil tak v osobitnom konaní, ktoré bolo vedené na Krajskom súde v Žiline pod SP. zn. 20S/71/2013, ktorého predmetom bol prieskum cenového rozhodnutia žalovaného vo vzťahu k žalobcovi na rok 2012. Vydaním uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu SR nastala situácia, kedy priame podkladové rozhodnutie pre stanovenie ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2013, teda cenové rozhodnutie pre rok 2012 č. 1793/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012 bolo zrušené. Zhrnúc uvedené teda zanikol priamy predpoklad pre vydanie cenového rozhodnutie pre rok 2013 a to predpoklad, že cenové rozhodnutie na nasledujúce roky musí byť nevyhnutne vydané až po právoplatnosti cenového rozhodnutia za rok 2012.

14. Podľa názoru žalobcu prvostupňový správny súd procesne a hmotnoprávne bezchybným spôsobom v zmysle § 135 ods. 1 SSP, podľa ktorého pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, správne vyhodnotil zrušenie podkladového právoplatného cenového rozhodnutia pre rok 2012 a na základe uvedeného dospel k správne záveru o nevyhnutnosti zrušenia aj žalobou napadnutého rozhodnutia. Výrok právoplatného rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 3Sžf/8/2016 zo dňa 24.05.2017 je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány v zmysle § 145 ods. 4 SSP. Ak teda v čase vyhlásenia kasačnou

sťažnosťou napadnutého rozsudku prvostupňového súdu takýto rozsudok existuje, je podľa názoru žalobcu súd takýmto výrokom rozsudku viazaný a musí naň v zmysle § 217 zákona č. 160/2015 z.z. Civilný sporový poriadok prihliadnuť. Prvostupňový súd preto správne prihliadol na rozsudok Najvyššieho súdu SR o zrušení rozhodnutia žalovaného o určení pevnej ceny elektriny pre stanovenie doplatku na rok 2012 a z tohto dôvodu nebola splnená podmienka na vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia stanovená v § 6 ods. 3 v nadväznosti na § 3 ods. 1 písm. c) zákona o OZE, t.j. právoplatné rozhodnutie o stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2012.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené vyjadrenie k odvolaniu žalovaného žalobca trval na vecnej aj formálnej správnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, SP. zn.: 21 S/ 122/2013 -188 zo dňa 24.01.2018 potvrdil.

III.

Konanie pred kasačným súdom

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk

17. Najvyšší súd ako súd kasačný zo súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako bol opísaný v napadnutom rozsudku krajského súdu a preto sa nebude opakovať a v celom rozsahu naň odkazuje.

18. Podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd v Žiline, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vecne správne preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 35/14558/13/RR zo dňa 23.07.2013, pričom pri jeho prieskume správne prihliadol na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/8/2016, pričom na základe toho dospel krajský súd k správne záveru, že je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť, a to za aplikácie § 191 ods. 1 písm. g) SSP.

19. Aj kasačný súd v zhode s krajským súdom poukazuje na ust. § 27 ods. 1 SSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy musí správny súd na návrh žalobcu posúdiť aj zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúmané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza. Z ust. § 6 ods. 3 zák.č. 309/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov sa cena elektriny pre stanovenie doplatku podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona 309/2009 Z.z. v rokoch nasledujúcich po roku uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky je rovnaká ako v roku, v ktorom bolo zariadenie výrobcu elektriny uvedené do prevádzky.

20. Najvyšší súd konštatuje, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaný správny orgán vychádzal pri stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 309/2009 Z. z. z právoplatného cenového rozhodnutia úradu, v ktorom bola stanovená cena elektriny pre stanovenie doplatku za rok predchádzajúci roku 2013. Išlo o rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 1793/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012, ktoré bolo potvrdené druhostupňovým správnym orgánom č. 111338/13/RR zo dňa 15.04.2013. V prvostupňovom rozhodnutí cena elektriny bola stanovená v zmysle § 11a Výhlášky č. 255/2011 s dátumom uvedenia zariadenia do prevádzky dňa 02.07.2012. Rozhodnutie o cenovej regulácii na rok 2013 v zmysle § 6 ods. 3 zák. č. 309/2009 Z. z. a § 7 ods. 1 Výhlášky č. 225/2011 Z. z. vychádzal z právoplatného rozhodnutia z dôvodu, že cena elektriny pre stanovenie doplatku v rokoch nasledujúcich po roku uvedenia zariadenia výrobcu elektriny je rovnaká ako v roku, v ktorom bolo zariadenie výrobcu elektriny do prevádzky uvedené, a preto cena elektriny pre rok 2013 musí byť rovnaká ako v roku 2012. Z uvedeného dôvodu správne orgány v konaní o návrhu ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2013 opätovne nemohli posudzovať cenu elektriny stanovenú na rok 2012 ani sa zaoberať otázkou uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, teda ani dátumom ukončenia funkčnej skúšky uvedenou v protokole o vykonaní funkčnej

skúšky. Rovnako ani súd v súdnom konaní pri preskúmaní rozhodnutia o cenovej regulácii za rok 2013 nemohol vykonať prieskum prv urobeného právoplatného rozhodnutia správneho orgánu ohľadne cenovej regulácie za rok 2012, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a to preto, lebo skôr vydané rozhodnutie bolo samostatne preskúmané správnym súdom (§ 27 ods. 1 SSP).

21. Je nepochybné, že Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 3SŽf/8/2016 zrušil rozhodnutie žalovaného - Úradu pre reguláciu sieťových odvetví - Regulačná rada č. 111338/13/RR zo dňa 15.04.2013 a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 1793/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a preto prestal existovať podklad pre vydanie cenového rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi pre rok 2013, keďže cenové rozhodnutie za rok 2013 mohlo byť vydané až po právoplatnosti cenového rozhodnutia za rok 2012, ktoré však bolo rozhodnutím najvyššieho súdu zrušené.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP, keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

23. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 a 2 SSP a § 467 ods. 1 SSP tak, že pôvodnému žalobcovi priznal voči sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu, keďže v konaní bol úspešný.

24. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.